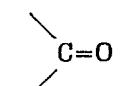
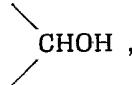

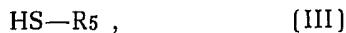
B představuje alkylenovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, a
X znamená skupinu

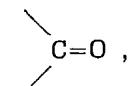
nebo

nechá reagovat se sloučeninou obecného vzorce III

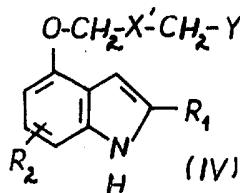
ve kterém R5 znamená atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, v případě, že R5 znamená atom vodíku, se získaná sloučenina dodatečně alkyluje na atomu síry, v případě, že X představuje skupinu

se získaná sloučenina dodatečně redukuje a v takto získaných sloučeninách obecného vzorce I se popřípadě určitý substituent R1 v rámci shora uvedené definice významu symbolu R1 dodatečně převede zmýdelněním, esterifikací, reesterifikací, acylací nebo alkylací na jiný substituent R1, načež se takto získané sloučeniny obecného vzorce I popřípadě převedou na své farmakologicky snášitelné soli.

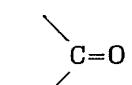
Alkylové, alkylenové a alkoxylové skupiny ve význam symbolů R, R1, R2, R3, R4, R5 a B obsahují s výhodou 1 až 5 atomů uhlíku a mohou být přímé nebo rozvětvené, přičemž alkylové a alkylenové zbytky ve významu symbolů R, R5 a B jsou s výhodou rozvětvené.

Výchozí látky obecného vzorce II se získají například reakcí sloučenin obecného vzorce IV

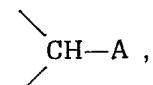

ve kterém

R1 a R2 mají shora uvedený význam,
X' znamená skupinu

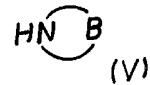

nebo

kde A znamená hydroxylovou skupinu nebo společně s Y představuje atom kyslíku, a

Y znamená reaktivní kyselinový zbytek, se sloučeninami obecného vzorce V

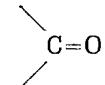
ve kterém

B má shora uvedený význam.

Reakce podle vynálezu se účelně provádí v organických rozpouštědlech inertních za reakčních podmínek, například v toluenu, dioxanu, ethylenglykoldimethyletheru, ethanolu, n-butanolu nebo dimethylformamidu, popřípadě v přítomnosti činidel vázajících kyselinu. Reakci lze však uskutečnit i tak, že se po smíšení reakčních komponent nechá směs stát při teplotě místnosti nebo za záhřevu.

Shora zmíněná alkylace na síře v případě, že R5 v obecném vzorci III představuje atom vodíku, se účelně provádí rovněž v rozpouštědlech shora uvedeného typu za vyloučení přístupu kyslíku, pomocí obvyklých S-alkylačních činidel.

Případná redukce seskupení

se provádí působením natriumborohydridu nebo katalytickou hydrogenací v přítomnosti katalyzátorů na bázi ušlechtilých kovů.

Případně prováděné dodatečné přeměny zbytku R1 na jiný zbytek R1 je možno uskutečnit běžným způsobem zmýdelněním, esterifikací, reesterifikací, acylací nebo alkylací. Tak například je možno sloučeninu obecného vzorce I, ve kterém R1 znamená alkoxykarbonylovou skupinu, zmýdelnit na odpovídající karboxylovou kyselinu obecného vzorce I, v němž R1 znamená karboxylovou skupinu. Toto zmýdelnění se provádí obvyklým způsobem, výhodně ve zředěném roztočku hydroxidu alkalického kovu.

Sloučeniny obecného vzorce I se na své farmakologicky nezávadné soli převádějí s výhodou v organickém rozpouštědle působením ekvivalentního množství anorganické nebo organické kyseliny, například kyseliny chlorovodíkové, bromovodíkové, fosforečné, sírové, octové, citrónové, maleinové nebo benzoové.

K přípravě léčiv se sloučeniny obecného vzorce I o sobě známým způsobem míší s vhodnými farmaceutickými nosnými látkami, aromatickými přísadami, chutovými přísadami a barvivy a zpracovávají se například na tablety nebo dražé, nebo se za případu odpovídajících pomocných látek suspendují nebo rozpouštějí ve vodě nebo v oleji, například v olivovém oleji.

Nové sloučeniny obecného vzorce I a jejich soli je možno aplikovat v kapalné ne-

bo pevné formě enterálně nebo parenterálně. Jako vhodné prostředí pro přípravu injekcí přichází s výhodou v úvahu voda, která obsahuje přísady obvykle přidávané k injekčním roztokům, jako stabilizační činidla, látky usnadňující rozpouštění nebo pufry. Takovýmito přísadami jsou například vínavové a citrátové pufry, ethanol, komplexotvorné látky (jako ethylendiamintetraoctová kyselina a její netoxicke soli) a k regulaci viskozity vysokomolekulární polymery (jako kapalný polyethylenoxid). Pevnými nosnými látkami jsou například škroby, laktóza, mannit, methylcelulóza, mastek, vysocedisperzní kyseliny křemičité, mastné kyseliny s vyšší molekulovou hmotností (jako kyselina stearová), želatina, agar-agar, fosforečnan vápenatý, stearát hořečnatý, zvířecí a rostlinné tuky a pevné vysokomolekulární polymery (jako polyethylenglykoly). Preparáty vhodné k orální aplikaci mohou obsahovat popřípadě chuťové přísady a sladidla.

Vynález blíže objasňuje následující příkazy provedení, jimiž se však rozsah vynálezu v žádném směru neomezuje.

Příklad 1

4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indol

Směs 1,9 g 4-[2,3-epoxypropoxy]indolu a 5 ml 2,2-dimethylaziridinu se míchá nejprve přes noc při teplotě místnosti a pak ještě 4 hodiny při teplotě 40 až 50 °C. Nadbytek 2,2-dimethylaziridinu se odpaří ve vakuu a zbytek se vyjmé 15 ml isopropanolu. Tento roztok se za chlazení na 0 až 5 °C pozvolna přidá k cca 15 ml isopropanolu nasyceného při teplotě 0 °C methylmerkaptanem. Zhruba po dvacetihodinovém stání při teplotě místnosti se nadbytek methylmerkaptanu odstraní profoukáním směsi dusíkem, k isopropanolickému roztoku se přidá 1,3 g kyseliny benzoové a výsledný roztok se zředí 100 ml etheru. Po odsáti a vysušení vyloučené sraženiny se získá 2,9 g produktu o teplotě tání 155–157 °C. Částečným zahuštěním matečných lounů se získá 0,8 g druhého krystalizátu o teplotě tání 155 až 156 °C. Celkem se získá 3,7 g (86 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indolu.

Příprava benzoátu

3,1 g (0,01 molu) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indolu se rozpustí v 50 ml ethylacetátu a k roztoku se přidá ekvivalentní množství kyseliny benzoové rozpuštěné v malém množství ethylacetátu. Pomalu se vylučující sraženina se po chvíli odsaje a vysuší. Získá se 4,0 g (93 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indolbenzoátu o teplotě tání 155 °C.

Příklad 2

4-[2-hydroxy-3-(1-ethylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indol

Směs 1,9 g 4-[2,3-epoxypropoxy]indolu a 3,5 ml 2,2-dimethylaziridinu se nechá 3 dny stát při teplotě místnosti, načež se nadbytečný 2,2-dimethylaziridin odpaří ve vakuu. Zbytek se vyjmé 10 ml ethylmerkaptanu, roztok se nechá 2 dny stát při teplotě místnosti a pak se odpaří ve vakuu. Zbytek se rozpustí v etheru a malém množství ethylacetátu a k roztoku se přidá 1,2 g kyseliny benzoové rozpuštěné ve 20 ml etheru. Vyloučí se sraženina, která se odsaje a překrystalizuje se z isopropanolu. Získá se 2,4 g (54 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-ethylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indolu ve formě benzoátu o teplotě tání 161 °C.

Příklad 3

4-[2-hydroxy-3-(1-isopropylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indol

Směs 1,7 g 4-[2,3-epoxypropoxy]indolu a 3,5 ml 2,2-dimethylaziridinu se nechá 3 dny stát při teplotě místnosti, pak se nadbytečný 2,2-dimethylaziridin odpaří ve vakuu, zbytek se vyjmé 20 ml isopropylmerkaptanu, roztok se 20 hodin zahřívá k varu, načež se odpaří ve vakuu a odpárek se zpracuje analogicky jako v příkladu 2. Získá se 1,5 g (34 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-isopropylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]indolu ve formě benzoátu o teplotě tání 132 až 133 °C.

Příklad 4

4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-2-methylindol

Směs 5,1 g 4-[2,3-epoxypropoxy]-2-methylindolu a 5 ml 2,2-dimethylaziridinu se nechá 3 dny stát při teplotě místnosti, načež se nadbytečný 2,2-dimethylaziridin odpaří ve vakuu. Zbytek se rozpustí ve 20 ml nasyceného isopropanolického roztoku methylmerkaptanu, připraveného při teplotě 0 až 5 °C. Směs se 2 dny nechá reagovat při teplotě místnosti a pak se odpaří. Odpárek se rozpustí ve 30 ml ethylacetátu a k roztoku se přidá 3,0 g kyseliny benzoové v 10 ml etheru. Vyloučená sraženina se odsaje a překrystalizuje se z cca 30 ml isopropanolu. Po odsáti a vysušení se získá 2,0 g (18 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-2-methylindolu ve formě benzoátu o teplotě tání 151 až 152 °C.

Příklad 5

4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-2-karboxyindol

2,7 g 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-2-ethoxykarbonylindolu a 0,4 g hydroxidu draselného se rozpustí ve směsi 25 ml ethanolu a 5 ml vody. Roztok se nechá stát nejprve 24 hodiny při teplotě místnosti, pak další 3 hodiny při teplotě 50 °C, načež se okyselí 2N kyselinou chlorovodíkovou zhruba na pH 3,5. Vyloučí se olej, který po rozeštění s ethylacetátem a n-butanolem zkristaluje. Po odsáti a vysušení se získá 1,6 g (65 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-2-karboxyindolhydrátu o teplotě tání 163 °C.

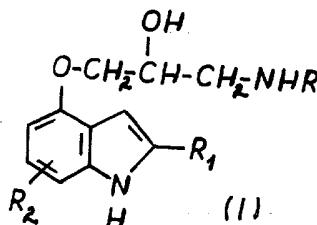
Příklad 6

4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-6-methylindol

Směs 2,8 g 4-(2,3-epoxypropoxy)-6-methylindolu a 3,0 ml 2,2-dimethylaziridinu se 2 dny nechá reagovat při teplotě místnosti. Nadbytečný 2,2-dimethylaziridin se odpaří ve vakuu, odpárek se rozpustí v malém množství isopropanolu a k roztoku se přidá 50 ml při 0 °C nasyceného roztoku methylmerkaptanu v isopropanolu. Po 2 dnech se reakční směs odpaří ve vakuu a zbytek se rozpustí ve 35 ml ethylacetátu. Po přidání roztoku 1,7 g kyseliny benzoové v 10 ml etheru se vyloučí sraženina, která se odsaje a překrystaluje se z cca 50 ml isopropanolu. Získá se 3,0 g (50 % teorie) 4-[2-hydroxy-3-(1-methylmerkapto-2-methylisopropylamino)propoxy]-6-methylindolu ve formě benzoátu o teplotě tání 174 až 175 °C.

PŘEDMĚT VÝNALEZU

1. Způsob výroby derivátů 4-(2-hydroxy-3-aminopropoxy)indolu, obecného vzorce I

ve kterém

R znamená alkylmerkaptoalkylovou skupinu obsahující v každé alkylové části vždy 1 až 6 atomů uhlíku,

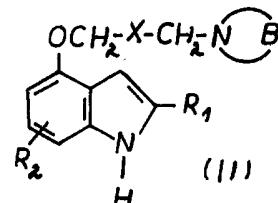
R₁ představuje atom vodíku, alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, hydroxyalkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, pivaloyloxyalkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku v alkylové části, alkoxyalkylovou skupinu obsahující v alkoxylové i alkylové části vždy 1 až 6 atomů uhlíku, alkoxykarbonylovou skupinu se 2 až 7 atomy uhlíku, karboxylovou skupinu nebo zbytek

—CONR₃R₄,

kde každý ze symbolů R₃ a R₄, které mohou být stejně nebo rozdílné, znamená atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, a

R₂ znamená alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, hydroxyalkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu obsahující v alkoxylové i alkylové části vždy 1 až 6 atomů uhlíku, pivaloyloxyalkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku v alkylové části nebo, v případě, představuje-li R₁ shora definovanou pivaloyloxyalkylovou skupinu, znamená R₂ rovněž atom vodíku, a jejich farmakologicky snášitelných solí,

vyznačující se tím, že se sloučenina obecného vzorce II

ve kterém

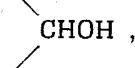
R₁ a R₂ mají shora uvedený význam,

B představuje alkylenovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, a

X znamená skupinu

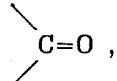
nebo

nechá reagovat se sloučeninou obecného vzorce III

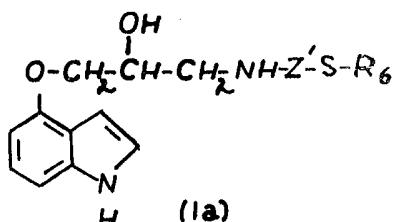
HS—R₅, (III)

ve kterém R₅ znamená atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 6 atomy uhlíku, v případě, že R₅ znamená atom vodíku, se získaná sloučenina dodatečně alkyluje na atomu síry, v případě, že X představuje skupinu

se získaná sloučenina dodatečně redukuje a v takto získaných sloučeninách obecného vzorce I se popřípadě určitý substituent R₁ v rámci shora uvedené definice významu symbolu R₁ dodatečně převede zmýdelněním, esterifikací, reesterifikací, acylaci nebo alkylací na jiný substituent R₁, načež se takto získané sloučeniny obecného vzorce I popřípadě převedou na své farmakologicky snášitelné soli.

2. Způsob podle bodu 1, k výrobě sloučenin obecného vzorce Ia

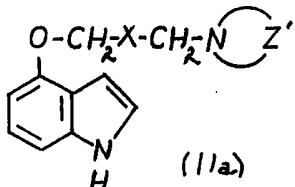

ve kterém

Z' znamená alkylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku, a

R₆ představuje alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

a jejich farmakologicky snášitelných solí, vyznačující se tím, že se jako výchozí látky použijí sloučeniny obecného vzorce IIIa

ve kterém

X má význam jako v bodu 1, a

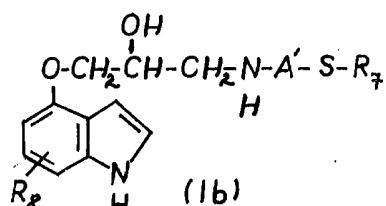
Z' má v tomto bodu uvedený význam, a sloučeniny obecného vzorce IIIa

ve kterém

R_{6'} znamená atom vodíku nebo má stejný význam jako R₆.

3. Způsob podle bodu 1, k výrobě sloučenin obecného vzorce Ib

ve kterém

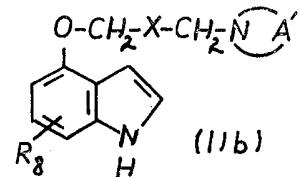
A' znamená alkylenovou skupinu se 2 až 6 atomy uhlíku,

R₇ znamená přímou nebo rozvětvenou alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, a

R₈ představuje alkylovou skupinu s 1 až 3 atomy uhlíku, alkoxyalkylovou skupinu

obsahující v alkylové i alkoxylové části vždy 1 až 3 atomy uhlíku nebo pivaloyloxymethylovou skupinu,

a jejich farmakologicky snášitelných solí, vyznačující se tím, že se jako výchozí látky použijí sloučeniny obecného vzorce IIb

ve kterém

X má význam jako v bodu 1, a

A' a R₈ mají v tomto bodu uvedený význam,

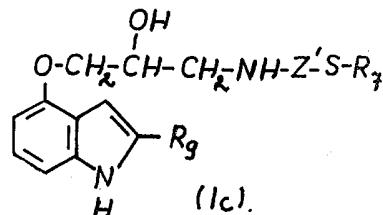
a sloučeniny obecného vzorce IIIb

ve kterém

R_{7'} znamená atom vodíku nebo má stejný význam jako R₇.

4. Způsob podle bodu 1, k výrobě sloučenin obecného vzorce Ic

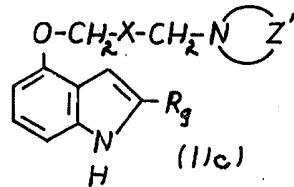
ve kterém

Z' má význam jako v bodu 2,

R₇ znamená přímou nebo rozvětvenou alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, a

R₉ představuje alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, hydroxyalkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku, pivaloyloxyalkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku v alkylové části, alkoxyalkylovou skupinu obsahující v alkoxylové i alkylové části vždy 1 až 4 atomy uhlíku, alkoxykarbonylovou skupinu se 2 až 5 atomy uhlíku, karboxylovou skupinu nebo zbytek vzorce —CO—NR₁₀R₁₁, kde každý ze symbolů R₁₀ a R₁₁, které mohou být stejné nebo rozdílné, znamená atom vodíku nebo alkylovou skupinu s 1 až 4 atomy uhlíku,

a jejich farmakologicky snášitelných solí, vyznačující se tím, že se jako výchozí látky použijí sloučeniny obecného vzorce IIc

ve kterém

X má význam jako v bodu 1, a

R₉ a Z' mají v tomto bodu uvedený význam, a sloučeniny obecného vzorce IIIc

HS—R7', (IIIc)

ve kterém

R7' znamená atom vodíku nebo má stejný význam jako R7.